

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การพูดลำดับเหตุการณ์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง ลำดับความคิด พิชิตปัญหา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การพูดลำดับเหตุการณ์
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

การพูดลำดับเหตุการณ์ เป็นทักษะที่ผสมผสานกันระหว่างหลายทักษะทั้งการฟัง การดู การพูด อ่าน และเขียน ซึ่งนอกจากต้องมีความสามารถในการจับใจความแล้วยังต้องมีความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องที่จะเล่า วิธีการเล่า และบุคลิกภาพด้านการพูด อันเป็นพื้นฐานของการฝึกทักษะต่าง ๆ ทางด้านภาษาอย่างครบถ้วนทุกประเด็น

ความหมายของการพูดลำดับเหตุการณ์

การพูดลำดับเหตุการณ์ เป็นเหมือนการรายงานสิ่งที่ผู้พูดได้อ่าน เช่น นิทาน ข่าว เหตุการณ์ หรือสารคดีความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ฟังได้ฟังอีกต่อหนึ่ง

หลักปฏิบัติในการพูดลำดับเหตุการณ์

เพื่อให้การพูดลำดับเหตุการณ์บรรลุจุดมุ่งหมายโดยได้ประโยชน์ทั้งผู้พูดและผู้ฟัง จึงมีข้อควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

การเลือกเรื่องที่จะพูด นักเรียนสามารถเลือกเรื่องที่จะพูดได้อย่างหลากหลาย เช่น

๑. เลือกเรื่องที่คุณมีความถนัด
๒. เลือกเรื่องที่ไม่เก่าและล้าสมัยจนเกินไป
๓. เลือกเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้ฟัง

การนำเสนอการพูดลำดับเหตุการณ์

การนำเสนอเรื่องจะต้องลำดับเรื่องให้ดี จุดประสงค์คือเพื่อช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจเรื่องง่าย ป้องกันการสับสน ผู้เล่าจะต้อง

๑. มีความรู้ในเรื่องนั้นดี โดยเตรียมเรื่องที่จะพูดเป็นอย่างดี
๒. เรียงลำดับเรื่องดี ต้องเรียงลำดับตามความสำคัญของเนื้อเรื่องหรือตามลำดับเหตุการณ์

ปัจจัยในการพูดให้สำเร็จ

การพูดลำดับเหตุการณ์ จะขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เป็นสิ่งสนับสนุนหลายประการ คือ

๑. การใช้ภาษาในการพูด

ภาษาที่ใช้ในการพูดลำดับเหตุการณ์ควรเป็นภาษาพูดที่มีลักษณะเป็นกันเอง ใช้ภาษาง่าย ๆ ไม่ใช้ศัพท์สูงจนเกินไป หรือใช้คำที่เป็นภาษาต่างประเทศที่คนอื่นไม่เข้าใจ

๒. บุคลิกภาพในการพูด

บุคลิกภาพโดยรวม กริยาท่าทาง การแต่งกาย การวางตัว ท่วงทำนองการพูด เป็นลักษณะเฉพาะตัวของบุคคล ซึ่งถ้าบุคลิกภาพในการพูดไม่ดีจะทำให้การพูดไม่น่าสนใจไปด้วย ผู้พูดจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง

๓. ศิลปะในการพูด

ศิลปะในการพูด ที่ทำให้ไม่น่าเบื่อ ชวนติดตาม ฟังแล้วไม่ยากให้จบ บางคนมีพรสวรรค์ในการเล่าเรื่องให้สนุกได้ บางคนต้องอาศัยการฝึกฝนเรียนรู้ ปรับปรุง และพัฒนาขึ้นจากทางด้านต่าง ๆ เช่น

๓.๑ ใช้กริยาท่าทางในการช่วยสื่อความหมาย รวมทั้งการแสดงสีหน้า การใช้มือ การใช้ส่วนประกอบต่าง ๆ ของร่างกาย ต้องไม่มากไม่น้อยเกินไป

๓.๒ ต้องมีความจริงใจต่อผู้ฟัง และซื่อตรงต่อผู้ฟัง

๓.๓ ต้องมีความมั่นใจในการพูด คือ การสร้างความมั่นใจในตนเองก่อน แล้วจึงความมั่นใจในการพูด เช่น ไม่ทำท่าลังเล ไม่แน่ใจ ประหม่า ซึ่งแก้ไขได้โดยการเตรียมพร้อม และการสะสมประสบการณ์

มารยาทในการพูด

๑. พูดแนะนำตัวเองก่อนพูด
๒. ตามองดูผู้ฟัง กวาดสายตาผู้ฟังให้ทั่วห้อง
๓. ใช้น้ำเสียงสอดคล้องกับเรื่องที่พูด
๔. ใช้ถ้อยคำสุภาพ น้ำเสียงนุ่มนวลน่าฟัง
๕. มีความมั่นใจ ใช้กริยาท่าทางเหมาะสม

มารยาทในการฟัง

๑. ไม่พูดคุยกันขณะฟัง
๒. ตั้งใจฟัง
๓. ไม่ทำท่าล้อเลียนผู้พูด
๔. หากมีข้อสงสัยให้ยกมือก่อนพูด
๕. เมื่อผู้พูดพูดจบต้องปรบมือให้เกียรติแก่ผู้พูด